

Пътят към комунизма
е път към красотата
Т. Живков

М Ж

МУЗИКАЛЕН ЖИВОТ

Двуседмичник за музикална
култура и информация на
Комитета за култура, Съюза
на музикалните дейци в
България и Съюза на българските
композитори

СОФИЯ
20 НОЕМВРИ, 1981 Г.
ПЕΤЪК
БРОЙ 23
ГОДИНА I, ЦЕНА 6 СТ.

МУЗИКАЛЕН ЖИВОТ ЧЕСТИТИ

60 годишнината на
н. а. ЛИПИ АТАНАСОВА

Творческата индивидуалност на народната артистка, проф. Лили Атанасова, съчетава с характерната за нея принципност и обективност в отношението ѝ към изкуството и към хората, се открояват под скромността ѝ непо средствеността, присъщи на големите личности.

Ние, възпитаниците ѝ, носим в себе си човешката топлина, получена от нея, за нас тя е незаменим учител, близкият човек, с когото винаги можем да споделим проблемите си, да обсъдим бъдещите си творчески планове, или просто да разменим мисли, а при повод и да се посмеем от сърце.

Утвърждаването ѝ като пианист-изпълнител и педагог върви паралелно с процеса на изграждане на нашата социалистическа музикална култура. Нейната творческа съдба е свързана с Българската държавна консерватория — първоначално като студентка в класа на академик Андрей Стоянов, по-късно като негов асистентка (от 1946 г.), като доцент (от 1952 г.) и

професор (от 1964 г.). В продължение на три и половина десетилетия тя не само творчески доразвива най-добрите традиции на своя учител, но дава индивидуален принос за развитието на българската клавирна школа, вписва свои „редове“ в историята на нашето пианистично изкуство. Струва ми се, че „секретът“ за успехите на н. а. проф. Лили Атанасова трябва да се търси преди всичко в себеприщипването, с което тя изпява яркия си талант на пианист-изпълнител, благородното призвание на пианиста-педагог и мисията на музикалния обществен деец.

Строга и вискателна към себе си, проф. Лили Атанасова създава по време на своите лекции неповторима творческа атмосфера с високи изисквания. Тя притежава рядката способност да подхожда диференцирано към различните по надареност, тип чувствителност и темперамент млади пианисти, умее да разкрие най-ценните им качества, да намери верни пътища за цялостно разгръщане на тяхната индивидуалност. Педагогическото ѝ кредо може да се обобщи като търсене на максимална изразна сила, организирана в рамките на максимална вътрешна дисциплина. В нейния клас се формират пълноценни музиканти с широки професионални инте реси, възпитани в любов към българската музика, с високо чувство за отговорност и всеотдайност към любимото изкуство, способни да продължат самостоятелно своя творчески път.

И нека в дните на юбилей пожелаем от сърце на проф. Лили Атанасова здраве и все така нестихваща енергия в благородното ѝ движение напред — към нови успехи на пианистичното ни изкуство, на нашата социалистическа музикална култура.

К. и. Тихомира БЪЧВАРОВА